

293.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 12 marca 1928 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 marca 1926 r. w przedmiocie wstrzymania eksmisji dzierżawców gruntów, zajętych pod budynki i położonych w obrębie miast, miasteczek, wsi i osad na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 26 marca 1926 r. w przedmiocie wstrzymania eksmisji dzierżawców gruntów, zajętych pod budynki i położonych w obrębie miast, miasteczek, wsi i osad na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 181) ulega zmianom następującym:

1) W art. 2 wyrazy: „do dnia 1 kwietnia 1928 r.” zastępuje się przez wyrazy: „do dnia 1 kwietnia 1929 r.”

2) W ust. 1 art. 3 spójnik „i” przed wyrazami „do dnia 31 stycznia 1928 r.” zastępuje się przecinkiem; końcowe zaś wyrazy tegoż ustępu: „za rok następny do dnia 1 kwietnia 1928 r.” zastępuje się wyrazami: „za czas do 1 kwietnia 1928 r. i do dnia 31 stycznia 1929 r. za czas do 1 kwietnia 1929 r.”

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

294.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 marca 1928 r.

o prawie lotniczym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

Art. 1. Zwierzchnictwo nad przestrzenią powietrzną w granicach całego Państwa z włączeniem wód terytorjalnych należy do Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Żegluga w przestrzeni powietrznej nad obszarem Państwa jest dozwolona polskim statkom powietrznym.

Obce statki powietrzne korzystają z prawa przylotu do Polski i przelotu przez Polskę na mocy umów międzynarodowych lub na mocy pozwolenia władz polskich, mianowicie statki wojskowe na mocy pozwolenia Ministra Spraw Wojskowych, inne zaś statki na mocy pozwolenia Ministra Komunikacji, wydanego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych.

Art. 3. Za polskie statki powietrzne uważa się:

- a) statki, wpisane do polskiego rejestru państwowego (art. 10),
- b) polskie wojskowe statki powietrzne.

Art. 4. Statkami powietrznymi są: balony, sterowce, samoloty, szybowce i inne tego rodzaju aparaty, zdolne do unoszenia się w powietrzu i przewożenia ludzi lub rzeczy.

Art. 5. Statek powietrzny, będący w rozporządzeniu władz wojskowych i znajdujący się pod dowództwem osoby, pełniącej służbę wojskową, uważa się za statek wojskowy.

Statki powietrzne, nie należące do Skarbu Państwa i nie będące w rozporządzeniu władz wojskowych, uważa się za statki prywatne.

Art. 6. Żegluga powietrzna może być ograniczona lub całkowicie zakazana:

- a) w interesie obrony lub bezpieczeństwa Państwa na zasadzie uchwały Rady Ministrów,
- b) w razie wojny bądź ogłoszenia mobilizacji ogólnej lub częściowej — przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Komunikacji, a na obszarze wojennym przez Naczelnego Wodza.

Art. 7. Postanowień artykułów 6, 10 — 20, 22, 27, 31, 32, 34, 36 — 38, 44 — 51, 61, 63 — 69 niniejszego prawa nie stosuje się do wojskowych statków powietrznych, zaś artykułu 6 do innych